

Ár 2007, fimmtudaginn 11. október, er fundur haldinn í Úrskurðarnefnd um viðskipti við fjármálafyrirtæki.

Mætt eru: Guðjón Ólafur Jónsson, formaður, Geir Arnar Marelsson, Grétar Grétarsson, Gunnar Viðar og Hildigunnur Hafsteinsdóttir.

Fyrir er tekið **mál nr. 7/2007**:

M
M
og
M
gegn
fjármálafyrirtækinu F

og kveðinn upp svohljóðandi

ú r s k u r ð u r:

I.

Málsmeðferð.

Málsaðilar eru M, M, og M, hér eftir nefnd sóknaraðilar, annars vegar, og fjármálafyrirtækið F, hér eftir nefnt varnaraðili, hins vegar.

Málið barst úrskurðarnefnd 22. júní 2007 með kvörtun A, hrl., fyrir hönd sóknaraðila, dagsettri 21. sama mánaðar. Með bréfi nefndarinnar, dagsettu 25. júní 2007, var kvörtunin send varnaraðila og honum gefinn kostur á að tjá sig um hana og skýra sjónarmið sín. Svör varnaraðila bárust með bréfi B, hdl., dagsettu 23. júlí 2007. Bréfið var sent lögmanni sóknaraðila með bréfi nefndarinnar, dagsettu 24. júlí 2007, og þeim gefinn kostur á að koma á framfæri athugasemdum sínum. Athugasemdir bárust með bréfi lögmannsins, dagsettu 13. ágúst 2007.

Málið var tekið fyrir á fundum nefndarinnar 27. ágúst, 11. september og 11. október 2007.

II.

Málsatvik.

Sóknaraðili M, er framkvæmdastjóri sóknaraðilans M, og sóknaraðili M, stjórnarformaður. Allt frá árinu 2005 hafa sóknaraðilar M, og M, gert skiptasamninga við varnaraðila. Meðal þeirra eru fjórir samningar um kaup á hlutabréfum í C, sem gerðir voru á tímabilinu frá 21. desember 2005 til 13. mars 2006. Gerði sóknaraðili C, samning við varnaraðila 21. desember 2005 um kaup á bréfum í C, á genginu 18,15 og sóknaraðili M, þrjá samninga við varnaraðila um kaup á bréfum í sama hlutafélagi, einn 15. febrúar 2006 á genginu 26,40 og tvo 13. mars 2006 á genginu 24,20. Samningarnir fjórir voru allir með sex mánaða gildistíma með fyrirfram ákveðnum lokadegi, sem er umsaminn uppgjörsdagur viðskiptanna, nema samningnum hafi verið lokað fyrir.

Hinn 4. apríl 2006 var samningunum lokað. Seldi sóknaraðili M, varnaraðila hluti í C, að nafnvirði kr. 8.194.750 á genginu 19,0 og sóknaraðili M, ehf. hluti að nafnvirði

kr. 3.000.000 á sama gengi. Daginn eftir, kl. 08.45, birtist tilkynning á vefsíðu Kauphallar Íslands um að C, hefði selt 16,9% hlut sinn í tilteknu erlendu félagi og innleyst kr. 13.000.000.000 hagnað. Kl. 08.45 sama dag var tilkynnt að C, hefði keypt eigin bréf að nafnvirði kr. 38.200.000 á genginu 19,33. Kom fram í tilkynningunni að viðskiptin hefðu átt sér stað sama dag og sóknaraðilar seldu bréf sín, þ.e. hinn 4. apríl 2006.

Sóknaraðili M, óskaði eftir því hinn 6. apríl 2006 að varnaraðili gæfi upp hver kaupandi hluta hans hefði verið. Var því hafnað af hálfu varnaraðila 7. apríl 2006. Erindið var ítrekað með bréfi þáverandi lögmanns sóknaraðila, dagsettu 10. apríl 2006. Ekki verður ráðið af gögnum málsins að því hafi verið svarað.

Málið barst úrskurðarnefndinni með kvörtun, dagsettri 21. júní 2007.

III.

Umkvörtunarefni.

Í kvörtun sóknaraðila eru kröfur þeirra settar fram með eftirfarandi hætti:
„Reynist grunur [sóknaraðila] á rökum reistur og [varnaraðili] hafi verið grandsamur um að innherjaupplýsingar hafi legið að baki þeim viðskiptum sem [sóknaraðilar] stofnuðu til þann 4. apríl 2006, ger[a] [sóknaraðilar] þá kröfu að viðskiptin gangi tilbaka (sic), þ.e. að sala [sóknaraðila] til þess aðila sem nýtti innherjaupplýsingar með ólögumætum hætti, fyrir milligöngu [varnaraðila], gangi tilbaka (sic). Telji [varnaraðili] að grunur [sóknaraðila] sé ekki á rökum reistur er þess krafist að [varnaraðili] sýni fram á eða staðfesti að kaupandi bréfanna, sem [sóknaraðilar] seld[u] þann 4. apríl 2006, hafi verið annar en C, eða aðili tengdur félaginu.“

Sóknaraðilar kveður varnaraðila hafa haft samband við sóknaraðila M, og tjáð honum að varnaraðili hefði kaupanda að hlutum sóknaraðila í C, Hafi þeir fallist á að selja hluti sína að nafnvirði kr. 11.194.750 á genginu 19,00, en þetta hafi gerst eftir kl. 16.00 hinn 4. apríl 2006. Telja sóknaraðilar ástæðu þess að þeir hafi verið hvattir til að selja hluti sína hafi verið innherjaupplýsingar, sem væntanlegur kaupandi bréfanna hafi búið yfir og ætlað að nýta sér með ólögumætum hætti. Ef satt reyndist, væri um ólögmeta háttsemi að ræða sem valdið hefði sóknaraðila verulegu tjóni. Kveða sóknaraðilar enn fremur ástæðu til að ætla að varnaraðili hafi verið kunnugt um að innherjaupplýsingar hafi legið að baki viðskiptunum og kunni af þeim sökum að eiga hlutdeild í því broti sem sóknaraðilar telja hafa verið framið.

Sóknaraðilar benda á að öflun sönnunargagna sé verulegum annmörkum háð fyrir þá þar sem leynd hvíli yfir viðskiptunum og þeir hafi ekki fengið aðgang að gögnum málsins. Telja sóknaraðilar þó að þeir hafi sýnt fram á með yfirgnæfandi líkum að ólögumæt háttsemi hafi átt sér stað. Beri varnaraðili sökum þess sönnunarbyrði fyrir því að svo hafi ekki verið.

IV.

Athugasemdir varnaraðila.

Varnaraðili krefst þess aðallega að öllum kröfum sóknaraðila verði vísað frá úrskurðarnefndinni, en til vara að þeim verði hafnað.

Aðalkröfu sína styður varnaraðili þeim rökum að samkvæmt 6. gr. samþykktu fyrir úrskurðarnefndina fjalli hún ekki um ágreining, sem lögum samkvæmt heyrir undir stjórnvöld, en samkvæmt 1. mgr. 68. gr. laga nr. 33, 2003 um verðbréfavíðskipti hafi

Fjármálaeftirlitið eftirlit með framkvæmd laganna, þ.á m. um innherjasvik. Þá vísar varnaraðili til þess að samkvæmt a-lið 3. gr. samþykktu fyrir úrskurðarnefndina sé nefndinni eingöngu ætlað að skera úr réttarágreiningu milli fjármálafyrirtækis og viðskiptamanns. Kvörtun sóknaraðila lúti hins vegar að því hvort þriðji aðili hafi gerst sekur um innherjasvik. Sé umkvörtunarefnið því utan starfssviðs úrskurðarnefndarinnar.

Áhrærandi varakröfu sína vísar varnaraðili til þess að viðskipti hans og sóknaraðila hafi öll verið með fullkomlega eðlilegum og venjubundnum hætti. Bendir varnaraðili á að sóknaraðili **M**, hafi gert 19 skiptasamninga við varnaraðila á árinu 2005 og 17 á árinu 2006 og hafi samanlögð velta þeirra numið um kr. 800.000.000. Af þessum samningum hafi átta verið um bréf í **C**, Þá hafi sóknaraðili **M**, ennfremur í nafni sóknaraðila **M**, keypt bréf í ýmsum innlendum og erlendum félögum. Hafi hann ákveðið að losa sig við megnið af bréfunum þegar halla fór undan fæti á verðbréfamarkaði vorið 2006.

Varnaraðili kveður þeim fjórum samningum, sem um sé deilt í málinu, öllum hafa verið lokað með samþykki sóknaraðila **M**, Hafi hann metið það svo að markaðurinn væri á niðurleið. Bendir varnaraðili á að skiptasamningar séu áhættusöm viðskipti og geti hann ekki borið ábyrgð á því að bréf í **C**, hafi hækkað daginn eftir að samningum sóknaraðila við varnaraðila var lokað. Sé engin heimild til þess að láta nefnd hlutabréfaviðskipti ganga til baka.

Þá bendir varnaraðili á að honum hefði verið heimilt að loka nefndum samningum einhliða og selja bréfin í **C**, án samþykkis sóknaraðila með vísan til handveðsyfirlýsingar, sem sóknaraðilar hafi samþykkt. Sé þar mælt fyrir um að verðmæti tryggingar megi ekki vera minna en 110% af heildarvirði skuldar, en verðmæti tryggingar sóknaraðila **M**, hafi verið komin niður í 102% þegar hann seldi bréfin í **C**, Hafi lokunarheimild því verið fyrir hendi.

V.

Niðurstaða.

Hinn 4. apríl 2006 voru gerðir upp fjórir skiptasamningar, sem gerðir höfðu verið við varnaraðila á tímabilinu frá 21. desember 2005 til og með 13. mars 2006. Var sóknaraðili **M**, viðsemjandi varnaraðila í þremur tilvikum en varnaraðili **M**, í einu. Af því leiðir að sóknaraðili **M**, var ekki persónulega viðsemjandi varnaraðila í neinu tilviki og því ekki viðskiptamaður varnaraðila í skilningi 3. gr. samþykktu fyrir úrskurðarnefnd um viðskipti við fjármálafyrirtæki, dagsettra 8. júní 2000. Verður því þá þegar að vísa kröfum hans frá úrskurðarnefndinni.

Kröfur sóknaraðila, sem njóta aðstoðar lögmanns við málarekstur sinn, eru ekki svo skýrar sem kostur væri. Þær þykir þó mega skýra svo að gerð sé krafa um að viðskipti aðila frá 4. apríl 2006, þ.e. að lokun og uppgjör þriggja skiptasamninga sóknaraðila **M**, og uppgjör eins skiptasamnings sóknaraðila **M**, við varnaraðila, verði ógilt. Verður þá horft framhjá því að krafan er ekki skilyrðislaus þar sem hún er bundin þeirri forsendu að í ljós komi að varnaraðili hafi verið grandsamur um meintar innherjaupplýsingar, sem eigi að hafa legið til grundvallar því að gengið var til uppgjörs við sóknaraðila **M**, og **M**.

Kröfu sóknaraðila um að varnaraðili sýni fram á eða staðfesti að kaupandi hluta í **C**, sem sóknaraðilar seldu þann 4. apríl 2006, hafi verið annar en **C**, eða aðili tengdur félaginu verður ekki metin til fjár, sbr. b-lið 6. gr. samþykktu fyrir úrskurðarnefnd um

viðskipti við fjármálafyrirtæki, dagsettra 8. júní 2000. Verður henni því vísað frá úrskurðarnefndinni.

Rétt þykir að taka fram að við uppgjör aðila voru sóknaraðilar að gera upp lán sem þeir höfðu fengið frá varnaraðila á móti hlutum í **C**, sem taldist eign sóknaraðila. Viðsemjandi sóknaraðila var því varnaraðili og lúta uppgjör frá 4. apríl 2006 að skiptasamningum þeirra á milli. Var því ekki um að ræða að varnaraðili hefði milligöngu um sölu hluta sóknaraðila í **C**, til þriðja manns, eins og greinir í kvörtun, heldur var hann sjálfur seljandi hlutanna. Er sóknaraðilum óviðkomandi með hvaða hætti varnaraðili ráðstafaði hlutunum í **C**, eftir að þeir voru komnir í eigu varnaraðila. Hvort heldur varnaraðili var sjálfur seljandi bréfanna eða hefði verið milligöngumaður um sölu þeirra var honum eftir sem áður óheimilt að greina sóknaraðilum frá nafni kaupenda bréfanna, sbr. 1. mgr. 58. gr. laga nr. 161, 2002 um fjármálafyrirtæki.

Engar efnislegar athugasemdir hafa verið gerðar við uppgjör á nefndum skiptasamningum sóknaraðila **M**, og **M**, við varnaraðila og verður á engan hátt ráðið af gögnum málsins að varnaraðili hafi staðið þar að með ólögmætum hætti. Með vísan til þess og þess sem fyrir er rakið verður ekki hjá því komist að hafna öðrum kröfum sóknaraðila **M**, og **M**, á hendur varnaraðila.

Ú r s k u r ð a r o r ð:

Kröfum sóknaraðila **M**, á hendur varnaraðila, fjármálafyrirtækinu **F**, er vísað frá úrskurðarnefndinni.

Kröfu sóknaraðila **M**, og **M**, um að varnaraðili sýni fram á eða staðfesti að kaupandi hluta í **C**, sem sóknaraðilar seldu þann 4. apríl 2006, hafi verið annar en **C**, eða aðili tengdur félaginu, er vísað frá úrskurðarnefndinni.

Öðrum kröfum sóknaraðila **M**, og **M**, á hendur varnaraðila er hafnað.

Reykjavík, 11. október 2007.

Guðjón Ólafur Jónsson

Geir Arnar Marelsson

Grétar Grétarsson

Gunnar Viðar

Hildigunnur Hafsteinsdóttir